kwartalnik Gminy Zakrzew

Wieści

ISSN 1732-0496

Styczeń - Marzec 2022 nr 77

Przed nami Święta Wielkiej Nocy

Z tej okazji składamy Państwu najserdeczniejsze życzenia:
zdrowia, spokoju, bezpieczeństwa oraz wiary w dobro.
Życzymy, aby ten wyjątkowy czas był pełen pokoju i nadziei
oraz stał się źródłem radości i wzajemnej życzliwości .
Niech los pomaga Państwu zrealizować wszystkie plany
i spełniać najskrytsze marzenia tak,
abyście w każdej chwili mogli odnajdywać szczęście…

Wójt Gminy Zakrzew
Leszek Margas
wraz z Pracownikami

Warsztaty Terapii Zajęciowej

W dniu 21.03.2022r. odbyło się oficjalne otwarcie Warsztatów Terapii Zajęciowej w Dąbrówce Nagórnej. To był szczególny dzień również dlatego, że w tym dniu przypada Światowy Dzień Zespołu Downa. Dzięki zaangażowaniu władz Powiatu Radomskiego, Rady i Wójta Gminy Zakrzew oraz Stowarzyszenia „Do Celu" Warsztaty prowadzą swoją działalność od 27 grudnia 2021 r.

Wójt Gminy Zakrzew za zgodą Rady Gminy przekazał budynek Domu Ludowego, zlokalizowany w miejscowości Dąbrówka Nagórna ul. Radomska 54 na okres 10 lat Stowarzyszeniu „Do Celu" na potrzeby prowadzenia na tej nieruchomości Warsztatów Terapii Zajęciowej. Jest to placówka pobytu dziennego dla osób posiadających w orzeczeniu o niepełnosprawności wskazania do uczestnictwa w terapii. Zajęcia terapeutyczne prowadzone w warsztacie w zakresie rehabilitacji społecznej i zawodowej mają na celu rozwijanie umiejętności wykonywania czynności życia codziennego, zaradności osobistej, psychofizycznych sprawności, zawodowych umiejętności umożliwiających udział w szkoleniach zawodowych albo podjęciu zatrudnienia.

Obecnie z usług placówki korzysta 30 osób z terenu Gminy Zakrzew oraz Powiatu Radomskiego. Gmina Zakrzew jest czwartą gminą w powiecie radomskim, która posiada taką jednostkę jak Warsztaty Terapii Zajęciowej. Jest to miejsce, gdzie osoby niepełnosprawne czują się bezpiecznie i potrzebne, otrzymują wsparcie wspaniałych terapeutów, a także realizowane są szczytne cele.

Sylwia Zawisza

Foto: M. Król/ Stowarzyszenie DoCelu

MIESZKAŃCY GMINY ZAKRZEW WŚRÓD LAUREATÓW I NOMINOWANYCH

W sobotę, 19 marca 2022r. odbyła się gala Konkursu Gospodarczego Starosty Radomskiego „Perła Powiatu”. W kategorii Firma Roku – Laureatem został Zakład Masarski „Krawczyk” z Mleczkowa. Firma, która wciąż wprowadza najnowsze technologie, zachowując jednocześnie tradycyjne i wypróbowane przez lata staropolskie receptury wędliniarskie. Kolejną nagrodę w kategorii gospodarstwo rolne otrzymał Maciej Majchrzak mieszkaniec Gulina, który prowadzi około 40-hektarowe gospodarstwo, nastawione głównie na produkcję roślinną, w tym borówki amerykańskiej oraz zwierzęcą. Wśród nominowanych w kategorii Mała Firma Roku znalazła się Pizzeria & Caffe „Maciejka” Agnieszki Gawin z Marianowic, której specjalnością jest Beza a'la Maciejka z musem truskawkowym nagrodzone Laurem LGD w 2018 roku jako Produkt Lokalny Stowarzyszenia „Razem dla Radomki”.

Jestem dumny, że Gmina Zakrzew prężnie się rozwija, gratuluję osiągnięć w dotychczasowej działalności i życzę sukcesów i satysfakcji z realizacji kolejnych ambitnych zamierzeń.

Wójt Gminy
Leszek Margas
Foto: zbiory gminy Zakrzew

PONAD 13 MLN ZŁ NA BUDOWĘ NOWYCH I REMONTU ISTNIEJĄCYCH DRÓG NA TERENIE GMINY ZAKRZEW

Dnia 21.03.2022 r. w obecności Parlamentarzystów: Pana Marka Suskiego i Pana Andrzeja Kosztowniaka została podpisana umowa z Firmą „Budromost – Starachowice" na budowę nowych i poprawę standardu jakości już istniejących dróg na terenie naszej Gminy. Na ten cel otrzymaliśmy dofinansowanie w kwocie 12 mln 350 tys. zł. z Rządowego Funduszu Polski Ład: Programu Inwestycji Strategicznych. To kolejne środki rządowe, które zostały przeznaczone na inwestycje gminne. Dzięki wsparciu, jakie otrzymujemy, możemy rozwijać naszą małą ojczyznę. Mamy duże potrzeby, ponieważ jesteśmy jedną z nielicznych gmin w powiecie radomskim, do której corocznie przybywa około 200 mieszkańców.

Wójt Gminy
Leszek Margas
Foto: zbiry gminy Zakrzew

CZAS POŻEGNAŃ

25 stycznia Pani Marzenna Nosowska po 31 latach pracy na stanowisku Sekretarza Gminy odeszła na zasłużoną emeryturę.

25 lutego Pani Joanna Skorupska także odeszła na emeryturę po 31 latach pracy.

Obu Paniom dziękujemy za wieloletnią współpracę oraz za zaangażowanie w rozwój małej ojczyzny. Życzymy korzystania z zasłużonego odpoczynku, realizowania pasji oraz wszelkiej pomyślności.

Wójt Gminy Leszek Margas oraz Pracownicy Urzędu Gminy

Foto: zbiory gminy Zakrzew

BUDOWA OŚWIETLENIA ULICZNEGO

Gmina Zakrzew w roku 2021 wykonała 8 odcinków linii oświetlenia o łącznej długości ok. 3,6 km wraz z 86 punktami oświetleniowymi. Wykonano oświetlenie uliczne przy drogach gminnych w miejscowościach: Wacyn, Zakrzewska Wola, Taczów i Bielicha, Zdziechów i Cerekiew oraz drodze powiatowej nr 3507W w miejscowości Nieczatów. Sieci oświetlenia ulicznego wykonano jako napowietrzne na słupach ŻN oraz wirowanych. Wykonano również rozbudowę oświetlenia kablowego zbiornika w miejscowości Mleczków. Na wszystkich nowo wybudowanych odcinkach sieci oświetlenia zostały zamontowane oprawy LED. Łączna wartość inwestycji oświetleniowych na rok 2021, zrealizowana z środków Gminy Zakrzew, wyniosła 354 540,89 złotych.

Oświetlenie ulic i chodników jest czynnikiem znacznie wpływającym na bezpieczeństwo mieszkańców, w szczególności uczestników ruchu drogowego. Doświadczenie życia codziennego potwierdza, że przebywanie w miejscach słabo lub w ogóle nieoświetlonych powoduje stres, niepewność oraz brak poczucia bezpieczeństwa. Wychodząc naprzeciw potrzebom i oczekiwaniom mieszkańców, staramy się podejmować działania mające na celu stworzenie bezpiecznych warunków życia w naszej gminie.

Foto: Karolina Korcz

KOŃCOWY ETAP ROZBUDOWY UJĘCIA GMINNEGO W DĄBRÓWCE NAGÓRNEJ

W marcu b.r. zakończono roboty geologiczne prowadzone w celu rozbudowy i zwiększenia możliwości produkcyjnych gminnego ujęcia wód podziemnych w Dąbrówce Nagórnej. Roboty rozpoczęły się w listopadzie ubiegłego roku, a ich zakres obejmował wykonanie nowego otworu studziennego o głębokości 130 m p.pt. Rozbudowa ujęcia jest jednym z kierunków działań podjętych przez Gminę wobec wzrastającego zapotrzebowania na wodę.

Pierwsze plany rozbudowy ujęcia w Dąbrówce Nagórnej powstały w 2020 roku, kiedy to władze gminy zdecydowały o konieczności opracowania specjalistycznej ekspertyzy odnośnie możliwości wykonania nowego ujęcia wód podziemnych lub zwiększenia możliwości produkcyjnych ujęć już istniejących. Wykonanie ekspertyzy zlecono Państwowemu Instytutowi Geologicznemu z siedzibą w Warszawie. Opracowanie eksperckie wykonane przez zespół geologów objęło analizę dostępnych materiałów archiwalnych i ocenę zasobności podziemnych struktur wodonośnych. Wskazano ponadto obszary perspektywiczne na terenie gminy, charakteryzujące się potencjalnie najlepszymi właściwościami dla budowy nowych ujęć wód podziemnych.

Zagadnieniem, na które geolodzy zwrócili szczególną uwagę, były relatywnie nieduże wydajności istniejących studni wodociągowych ujęcia w Dąbrówce Nagórnej. Wskazano, że istnieją przesłanki do stwierdzenia, że niskie możliwości produkcyjne ujęcia mogą być wynikiem między innymi niewystarczającej głębokości istniejących studni.

Przeprowadzono dodatkowe badania, których wynik potwierdzał przypuszczenia geologów. Ustalono, że wykonanie dodatkowej studni w odległości kilkuset metrów na południe od zabudowań wsi, pozwoli na co najmniej dwukrotne zwiększenie możliwości eksploatacyjnych ujęcia w Dąbrówce Nagórnej.

Jeszcze w 2020 roku zlecono opracowanie dokumentacji projektowej rozbudowy ujęcia, która uwzględniła wnioski płynące z ekspertyzy geologicznej. W projekcie technicznym założono odwiercenie nowej studni o dużej średnicy i głębokości. Zaplanowano wiercenie techniką umożliwiającą szczegółowe rozpoznanie poziomu wodonośnego i rozwiązania konstrukcyjne zapewniające osiągnięcie jak najlepszych parametrów eksploatacyjnych.

W lipcu 2021 roku zawarto umowę z wykonawcą prac, a w listopadzie przystąpiono do realizacji inwestycji. Przebieg prac nadzorowany był przez zespół geologów z Państwowego Instytutu Geologicznego.

Wyniki wiercenia potwierdziły wcześniejsze założenia, co do wyboru lokalizacji wiercenia i zaprojektowanych rozwiązań konstrukcyjnych. Przeprowadzone w pierwszej połowie marca wstępne badania wydajności odwierconej studni wskazują, że możliwości produkcyjne ujęcia mogą zostać znaczenie zwiększone. Uzyskano ponad pięciokrotnie większą ilość wody w stosunku do obecnych zasobów eksploatacyjnych ujęcia. Wydajność maksymalna nowej studni przekracza 100 m^3/h. Dla porównania, maksymalna wydajność dwóch istniejących studni ujęcia w Dąbrówce Nagórnej, wynosi odpowiednio i 9,5 m^3/h.

W najbliższym czasie wykonane zostaną badania jakościowe wody i sporządzona dokumentacja powykonawcza. Po uzyskaniu wszelkich niezbędnych pozwoleń na pobór wody studnia zostanie podłączona do sieci wodociągowej.

Woda z odwierconej studni podlegała będzie uzdatnianiu na stacji uzdatniania wody w Dąbrówce Nagórnej i dystrybuowana istniejącą siecią wodociągową głównie do mieszkańców miejscowości położonych we wschodniej części gminy Zakrzew. W ostatnich latach tereny te podlegają sukcesywnej rozbudowie, a do sieci wodociągowej podłączane są nowe domy jednorodzinne. Zwiększenie wydajności rozbudowanego ujęcia umożliwi dalszy rozwój tej części gminy.

mgr Romuald Bieleń,
Państwowy Instytut Geologiczny – PIB, Warszawa,
mgr inż. Joanna Bruczyńska,
Państwowy Instytut Geologiczny – PIB, Kielce
Foto: zbiory gminy Zakrzew

INWESTYCJE 2021

Rozbudowa drogi gminnej relacji Mleczków - Cerekiew

Wartość zadania: **2 877 317,84 zł**
Dotacja z Rządowego Funduszu Rozwoju Dróg: 1 187 203,12 zł
Dotacja z Rządowego Funduszu Inwestycji Lokalnych: 1 000 000,00 zł
Środki Gminy Zakrzew: 690 114,72 zł

Rozwiązanie układu komunikacyjnego w rejonie szkoły Wola Taczowska

Wartość zadania: **890 156,49 zł**
Dotacja z Rządowego Funduszu Inwestycji Lokalnych: 666 742,00 zł
Dotacja z Województwa Mazowieckiego w ramach budowy i modernizacji dróg dojazdowych do gruntów rolnych: 50 000,00 zł
Środki Gminy Zakrzew: 173 414,49 zł

Przebudowie drogi gminnej w miejscowości Bielicha ul. Zielna

Wartość zadania: **527 527,61 zł**
Koszt inwestycji finansowany w całości z budżetu Gminy Zakrzew

Budowa kanalizacji na terenie Gminy Zakrzew – IX etap

W tegorocznym zadaniu powstało 19 odcinków nowych sieci kanalizacji sanitarnej w systemie podciśnieniowym o łącznej długości: 1 208,50 mb w miejscowości: Bielicha, Cerekiew, Milejowice.
Wartość całej inwestycji wyniosła: **571 039,45 zł**.

Budowa wodociągów na terenie Gminy Zakrzew – IX etap

Wybudowano 15 odcinków o łącznej długości 1 475,99 mb. Nowe odcinki sieci powstały w miejscowościach Cerekiew, Janiszew, Bielicha, Jaszowice Kol. oraz Sosnowica.
Wartość zadania: **449 266,35 zł**.

Foto: zbiory gminy Zakrzew

PROGRAM OPERACYJNY POMOC ŻYWNOŚCIOWA PODPROGRAM 2020 WSPÓŁFINASOWANY Z EUROPEJSKIEGO FUNDUSZU POMOCY NAJBARDZIEJ POTRZEBUJĄCYM

Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Zakrzewie w 2021 roku dostarczył około 12 ton żywności dla 262 mieszkańców z terenu Gminy Zakrzew. Pomagali pracownicy Ośrodka, Urzędu Gminy oraz żołnierze WOT.

Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Zakrzewie przy współpracy z Bankiem Żywności w Radomiu realizował Program Operacyjny Pomoc Żywnościowa Podprogram 2020 współfinasowany z Europejskiego Funduszu Pomocy Najbardziej Potrzebującym, którego celem było zapewnienie najuboższym mieszkańcom Gminy Zakrzew pomocy żywnościowej oraz uczestnictwa w działaniach w ramach środków towarzyszących w okresie grudzień 2020 – wrzesień 2021.

Wsparciem były objęte osoby i rodziny znajdujące się w trudnej sytuacji życiowej, których dochód netto nie przekracza 220% kryterium dochodowego uprawniającego do skorzystania z pomocy społecznej, czyli:

- 1542,20 zł dla osoby samotnie gospodarującej;
- 1161,60 zł dla osoby w rodzinie.

Do programu zakwalifikowało się 262 mieszkańców naszej gminy, którzy mogli również skorzystać z działań towarzyszących, takich jak: warsztaty niemarnowania żywności, edukacji ekonomicznej i dietetyczno-kulinarne.

Oferowana najuboższym mieszkańcom pomoc skupia się na dystrybucji bezpłatnych artykułów spożywczych z Radomskiego Banku Żywności w formie paczek żywnościowych. Łączna ilość żywności wydana w 2021 roku to około 12 ton artykułów spożywczych, w tym m.in. warzywa i owoce, makarony, ryż, mleko, ser, artykuły mięsne czy cukier.

Cała logistyka przekazywania żywności musiała zostać przygotowana w szczególny sposób, w związku z epidemią COVID-19.

Dziękuję Pracownikom Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Zakrzewie, Urzędu Gminy oraz Żołnierzom 62 Batalionu Lekkiej Piechoty w Radomiu za okazane wsparcie przy dystrybucji żywności, transporcie i rozładunku.

Bernadeta Domińczak

Foto: zbiory gminy Zakrzew

DODATEK OSŁONOWY – ZŁÓŻ WNIOSEK!

Dodatek osłonowy ma na celu zapewnienie wsparcia dla osób mieszkających i przebywających na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w tym najuboższych energetycznie, przy opłacaniu części kosztów energii oraz powiązanych z nimi rosnących cen żywności

Dodatek osłonowy przysługuje gospodarstwu domowemu, którego miesięczne dochody nie przekraczają 2100 zł w gospodarstwie jednoosobowym lub 1500 zł na osobę gospodarstwie wieloosobowym.

Zasada złotówka za złotówkę

W przypadku dodatku osłonowego obowiązywać będzie tzw. zasada złotówka za złotówkę. Oznacza to, że dodatek ten będzie przyznawany nawet po przekroczeniu kryterium dochodowego, a kwota dodatku będzie pomniejszana o kwotę tego przekroczenia. Minimalna kwota wypłacanych dodatków osłonowych będzie wynosić 20 zł.

Wysokość dodatku osłonowego wynosi rocznie:

400,00 zł dla gospodarstwa domowego jednoosobowego;

600,00 zł dla gospodarstwa domowego składającego się z 2 do 3 osób;

850,00 zł dla gospodarstwa domowego składającego się z 4 do 5 osób;

1150,00 zł dla gospodarstwa domowego składającego się z co najmniej 6 osób.

W przypadku gdy głównym źródłem ogrzewania gospodarstwa domowego jest kocioł na paliwo stałe, kominek, koza, ogrzewacz powietrza, trzon kuchenny, piecokuchnia, kuchnia węglowa lub piec kaflowy na paliwo stałe, zasilane węglem lub paliwami węglopochodnymi, **wpisane do centralnej ewidencji emisyjności budynków**, dodatek osłonowy wynosi rocznie:

500,00 zł dla gospodarstwa domowego jednoosobowego;

750,00 zł dla gospodarstwa domowego składającego się z 2 do 3 osób;

1062,50 zł dla gospodarstwa domowego składającego się z 4 do 5 osób;

1437,50 zł dla gospodarstwa domowego składającego się z co najmniej 6 osób.

Wniosek

Aby otrzymać dodatek osłonowy złóż wniosek do 31 października 2022 roku w Gminnym Ośrodku Pomocy Społecznej w Zakrzewie

Uwaga!

Do dnia 31 lipca 2022 roku obowiązują dochody za 2020 rok, a od dnia 01.08.2022r. do 31.10.2022 r. dochody za 2021 rok.

Wnioski o dodatek osłonowy złożone do 31 stycznia 2022 r. zostaną wypłacone w 2 równych ratach, tj. do 31 marca i do 2 grudnia. **Ci, którzy nie złożyli wniosku do końca stycznia, nadal mogą ubiegać się o wsparcie. Wniosek należy złożyć do 31 października 2022 r.** W tym przypadku wyplata 100% dodatku zostanie zrealizowana do 2 grudnia 2022 r.

Dodatek osłonowy będzie wypłacany przez gminy, które otrzymają dotacje z budżetu państwa.

Wzór wniosku o wypłatę dodatku osłonowego można pobrać ze strony internatowej Ministerstwa Klimatu i Środowiska (Do pobrania) lub BIP GOPS Zakrzew, natomiast wersja papierowa jest dostępna w Gminnym Ośrodku Pomocy Społecznej w Zakrzewie, pokój Nr 1

Uwaga!

Osoby zainteresowane złożeniem wniosku proszone są w pierwszej kolejności o wykorzystanie w tym celu środków komunikacji elektronicznej (kwalifikowany podpis elektroniczny lub profil zaufany).

Wnioski w wersji papierowej można składać w GOPS w Zakrzewie (pok. nr 1 parter do dnia 31.10.2022r.)

Istnieje również możliwość przesłania wniosku za pośrednictwem operatora pocztowego.

Wnioski o wypłatę dodatku osłonowego złożone po dniu 31 października 2022 r. pozostawia się bez rozpoznania.

Więcej informacji można uzyskać pod nr telefonów: 48 610-54-88 w. 21

Bernadeta Domińczak

POMOC DLA UKRAINY

Trwa kolejny dzień ataku na Ukrainę. Większość z nas z niepokojem przygląda się sytuacji oraz chce pomóc poszkodowanym i uchodźcom. Jak skutecznie wspierać Ukrainę w kryzysie? W internecie ruszyły zbiórki i akcje humanitarne, których wsparcie jest jak najbardziej potrzebne. Organizacje wyszły z pomocą nie tylko finansową, ale także psychologiczną i medyczną. Bardzo cieszy nas aktywność naszych mieszkańców w organizacji pomocy dla uchodźców z Ukrainy. Ważne jednak, by pomoc tę dobrze przygotować, korzystając z informacji instytucji zarówno publicznych, jak i organizacji społecznych organizujących pomoc i znających aktualne potrzeby w tym zakresie.

Gmina Zakrzew w związku z sytuacją panującą na Ukrainie także włączyła się do pomocy obywatelom Ukrainy. Uchodźcy, którzy przekroczyli granicę Polski po 24 lutego 2022r, przebywają w naszym państwie legalnie, nie muszą nigdzie rejestrować swojego pobytu. Mają też zapewniony bezpłatny dostęp do służby zdrowia oraz prawo do bezpłatnej nauki w polskiej szkole dla dzieci w wieku 7-18. Na dzień 09-.03.2022r. odnotowaliśmy blisko 60 osób, które uciekając przed wojną, znazły schronienie wśród mieszkańców naszej Gminy. W razie przyjęcia pod swój dach uchodźców z Ukrainy prosimy Mieszkańców Gminy Zakrzew o zgłaszanie ich pobytu do Ośrodka Pomocy Społecznej w Zakrzewie pod nr tel. 48 6105488. Informacje te ułatwią objęcie wsparciem osoby potrzebujące.

Gmina Zakrzew zorganizowała zbiórkę najpotrzebniejszych rzeczy, które w miarę potrzeb wydawane są przez pracowników GOPS w Zakrzewie we współpracy ze strażakami OSP w Dąbrówce Podłężnej. Jesteśmy w stałym kontakcie z Powiatowym Centrum Koordynacji działającym w Starostwie Powiatowym w Radomiu.

Osoby, które nadal chcą przekazać dary dla uchodźców prosimy o poinformowanie telefoniczne tutejszy Ośrodek Pomocy Społecznej pod nr tel. **48 610 54 88.**

Wszelkie informacje na temat pomocy uchodźcom można uzyskać osobiście lub telefonicznie w GOPS w Zakrzewie oraz na stronie internetowej:

https://zakrzew.pl/
http://zakrzewgops.bip.gmina.pl/
https://www.powiatradomski.pl/blog/aktualnosci/pomoc-dla-obywateli-ukrainy/

WIEŚCI Z BIBLIOTEKI

PROJEKT GRANTOWY „SPOTKAJMY SIĘ W WACYNIE”

Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich: Europa inwestująca w obszary wiejskie.

Gmina Zakrzew oraz Stowarzyszenie LGD „Razem dla Radomki” podpisało umowę na realizację grantu pn. „Spotkajmy się w Wacynie”. Partnerami projektu są Gminna Biblioteka Publiczna w Zakrzewie oraz Filia Biblioteczna w Wacynie.

Celem projektu jest aktywizacja mieszkańców gminy Zakrzew, zarówno seniorów jak i osób młodych, poprzez stworzenie Centrum Aktywizacji i Integracji w Wacynie.

Projekt polega na stworzeniu miejsca spotkań i integracji w Filii Bibliotecznej w Wacynie, gdzie będzie prowadzona działalność kulturalna na rzecz mieszkańców miejscowości Wacyn i Bielicha oraz okolicznych miejscowości, a także integracja środowiska lokalnego.

W ramach projektu zostaną zorganizowane zajęcia artystyczne, m.in. ”Rodzinne warsztaty kreatywne - malowanie na porcelanie”, „Wielkanocne warsztaty – dawne zwyczaje, palmy, pisanki”, szkolenie dotyczące zdrowego odżywiania oraz warsztaty kulinarne dla seniorów, gry planszowe, spotkania

fanów płyt winylowych. Przygotowana zostanie wystawa dokumentów i zdjęć dotycząca historii oraz prezentacja multimedialna o historii lokalnej we współpracy z Publiczną Szkołą Podstawową w Bielisze. Wystawa i prezentacja będzie udostępniana uczniom podczas lekcji historii oraz mieszkańcom odwiedzającym Filię Biblioteczną w Wacynie.

W ramach projektu zostanie zakupiony sprzęt i wyposażenie, które będzie wykorzystywane podczas realizacji zadania „Spotkajmy się w Wacynie", m.in. projektor i ekran, stoły i krzesła dla uczestników spotkań i warsztatów, sofa i fotele, zestaw nagłośnienia, biurko i szafki.

Kwota przyznanego dofinansowania wynosi 9 500 złotych, wkład własny gminy Zakrzew 8 000 złotych.

Projekt realizowany w ramach projektu pt. „Wsparcie inicjatyw lokalnych", współfinansowanego ze środków Unii Europejskiej w ramach Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2014-2020, w ramach poddziałania „Wsparcie na wdrażanie operacji w ramach strategii rozwoju lokalnego kierowanego przez społeczność" objętego PROW 2014-2020

Zofia Maj

DOROTA LEWANDOWSKA – TOMIK POEZJI „WRÓCIŁAM JUŻ"

Dorota Lewandowska urodziła się 01.11.1973r na Pomorzu. Była wspaniałą żoną i przyjaciółką, ukochaną matką. Nazywana przez dzieci z sąsiednich domów „Pani Mama". Nie miała wrogów, zawsze z uśmiechem witała każdego, kto przekroczył próg jej domu. Mama była osobą o wielkim sercu, kochała ludzi, kwiaty. Jej wrażliwość możemy dostrzec na kartach tomiku, który wydaliśmy z tatą i braćmi. W ten sposób chcieliśmy upamiętnić i „ocalić od zapomnienia" jej twórczość, a tym samym sprawić, aby choć część jej duszy wróciła. Stąd też tytuł tomiku: „Wróciłam już…". Ponadto, jest to cytat z jednego z wierszy mamy: „Taniec z marzeniami."

Doskonale pamiętam nasze dzieciństwo. Wieczorami, kiedy już leżeliśmy w łóżkach, tuż przed snem, mama nam czytała… Ale to nie były tradycyjne utwory dla dzieci, bajki o księżniczkach czy rycerzach. Mama syciła nasze zmysły literaturą piękną. Recytowała nam wiersze Staffa, Baczyńskiego, Leśmiana oraz Mickiewicza. W naszym domu biblioteczka była miejscem, gdzie każde z nas zaglądało do niej codziennie. Tata po pracy przywoził kolejne książki, a my z niecierpliwością czekaliśmy na wieczór, żeby posłuchać kolejnych wierszy. Często w ciągu dnia mama śpiewała nam poezję. Do dzisiaj słyszę jej głos, który nuci: „a Ziemia toczy, toczy swój garb uroczy, toczy, toczy się los…", „miałem dziesięć lat, gdy usłyszał o mnie świat…". Nic, więc dziwnego, że nasycona tak piękną twórczością, sama również miała lekkie pióro. Jej wiersze powstawały pod wpływem chwili. Często wbiegała do domu z podwórka, krzycząc: „Kartka i długopis- szybciutko mi dajcie…" i wtedy pisała… Przelewała swoje myśli na skrawki papieru. Często pożółkłe, z zagiętymi rogami, poplamione kawą… Ale to właśnie na nich powstawały najpiękniejsze utwory i teraz, kiedy nie ma już jej między nami- to te pożółkłe kartki są dla nas największym skarbem. Tworząc tomik mamy, chcieliśmy, aby był on jak najbardziej „Jej". Nie mogliśmy zapytać: „Mamo, która okładka Ci się podoba?...", więc stworzyliśmy ją właśnie z fragmentów tych pożółkłych i często pokreślonych kartek.

Często wiele osób nas pyta: kiedy mama zaczęła pisać? W naszym odczuciu, mama pisała zawsze. Od 2005r. każdy swój wiersz datowała, jednak do tego czasu miała ich już sporo na swoim koncie. Pierwszy wiersz, który ja pamiętam, to jest „Motyl", który mama napisała, jak byłam w trzeciej klasie podstawówki, czyli w 2002r. Wówczas, Pani ze szkoły podstawowej poprosiła o napisanie krótkiej rymowanki o jakimś zwierzątku. Mama wybrała motyla, bo „któż z nas nie kocha motyli?".

Kiedy myślę o mamie – widzę kolorowe kwiaty, widzę ją, jak pielęgnuje swoje roślinki, rozmawia z nimi. Powracają wspomnienia obcych ludzi, którzy robili zdjęcia surfiniom, które tak niesamowicie zdobiły parapety naszego domu, słyszę słowa uznania w ich głosach. Wielu z Was, drodzy Czytelnicy, może nie rozumieć, czemu akurat takie myśli pojawiają się, kiedy piszę o mamie. Odpowiedź jest prosta - te obce osoby, które przychodziły na nasze podwórko, aby podziwiać te wspaniałe roślinki, mama zapraszała na kawę. Dla niej słowo „obce" nie istniało. Człowiek zawsze w jej oczach był człowiekiem-

bez względu na pochodzenie czy przekonanie, potrafiła zaskarbić sobie sympatię każdego. A dzieci z sąsiednich domów- nasi koledzy, koleżanki, jak nas odwiedzały, zawsze pierwsze kroki kierowały do naszej mamy – do „Pani Mamy", aby podzielić się z nią swoimi przemyśleniami, często proiły o radę albo po prostu - chciały spędzić z nią trochę czasu.

O czym są wiersze zawarte w tomiku „Wróciłam już…"? Myślę, że każdy, kto przeczyta choć kilka z nich, zauważy, że ich tematyka skupia się na „pięknie samym w sobie". Dzięki tym utworom możemy wyruszyć w niesamowitą podróż po zakamarkach duszy wyjątkowej kobiety, jaką była nasza mama. Opisała w niebanalny sposób swoją wiarę w Boga, miłość do natury- kwiatów oraz gór, jak również wiele wierszy poświęciła miłości i oddaniu rodzinie oraz domowi rodzinnemu.

Kiedyś stworzyła utwór zatytułowany „W hołdzie Janowi Twardowskiemu", którego bardzo ceniła i szanowała. Zawarła w nim cytat: „wymknąłeś się naszym oczom…" i dodała: „dokąd nasze życia nadal się toczą, pragniemy świat kochać, jak Ty kochałeś." Bardzo byśmy chcieli, żeby ta myśl poszła w świat, bo choć teraz mama „wymknęła się naszym oczom", to jednak pozostawiła po sobie przepiękny spadek: „spadek miłości".

Mama zmarła w lipcu 2015r, w miesiącu słonecznym, pełnym kwiatów. Kiedy w maju 2015r. zdiagnozowano u niej raka, pamiętam jak powiedziała: „Boże, ja nie chcę umierać…". Nie chciała umrzeć, bo kochała życie, jednak myślę, że tu na ziemi nie miała już niedokończonych spraw. Bóg zabrał ją do siebie, bo takich ludzi również potrzebuje- ludzi o czystym sercu, kochających, dobrych. Niebo stało się piękniejsze, odkąd tam zamieszkała, a słońce bardziej promienne, bo taki był jej uśmiech.

Chcąc opisać mamę w kilku słowach, pozwolę sobie zacytować fragment jej ulubionego wiersza „Czar" Leopolda Staffa:

Kocham myśl, pieśń, ludzi i zwierzęta,
Gwiazdy i kwiaty, ciszę pól i lasu.
Lecz czar prawdziwy życia jest ukryty
Po tamtej stronie gór czasu.

Szczerze ufamy, że odnalazła ten „prawdziwy życia czar" po „tamtej stronie gór czasu".

Dominika Kaim- córka Doroty Lewandowskiej

Taniec z marzeniami (Wróciłam już)

Śnieg za oknem w słońcu lśni.
Mroźny wiatr smaga ludzkie twarze.
Ptak na gałęzi z zimna drży,
a ja uciekam do świata marzeń.
Gdzie proste i łatwe jest życie człowieka,
gdzie przed sobą nikt nie ucieka,
gdzie księżyc ze słońcem w piłkę gra,
a w bramce stoję ja.
Barwami tęczy ścielą się drogi.
Tutaj nikogo nie bolą nogi.
Deszcz płacze płatkami róż…
Trzasnęły drzwi.
Wróciłam już!

14/01/2006

Szukając ukojenia

Smutek okrutny myśli moje kala.
Serce rozrywa i woła mnie z dala.
Idę na oślep, kroków nie liczę.
Ustami milczę – duszą w pustkę krzyczę.

Czas przywołuję - on ukoi rany,
Chodź dzisiaj puste – on wypełni ściany.
Z każdego kąta wspomnienie przywoła,
A dobra myśl – smutek zgasić zdoła.

Po wielu latach znów spojrzę za siebie,
znów spojrzę w przeszłość i znów ujrzę Ciebie.
Będziesz stał za mną z tysiącem róż,
Boś był mi za życia niczym Anioł Stróż.

13/01/2006

Przemijanie

Chwilą jestem i przemijam chwilą
i tylko przez chwilę się wierzby
do stóp moich chylą.
Nie wrócę ścieżką ku wiośnie –
Jesieni moja – witam cię radośnie!

Dom

Mój dom jest tam, gdzie serce moje
Wśród bliskich i ścian znajomych.
Co dzień otwiera swe podwoje
Dla swych mieszkańców po pracy strudzonych.
Jest moim portem i opoką
Gdzie radość, spokój wiecznie gości
Zawdzięczam słońcu i obłokom
Że tulą dom mój blaskiem miłości.
Kiedy do szkoły idę co dnia
To mnie na drogę błogosławi
Ręką i sercem matka ma
I dobra myśl mnie jej prowadzi.
Choć na ulicy zgiełk i gwar
I samochodów setki mkną

NOWOŚCI WYDAWNICZE

Kwiatki polskie. Antologia opowiadań.

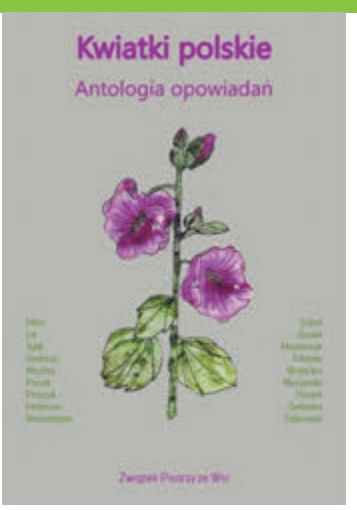

„Kwiatki polskie” to książka unikatowa we współczesnej literaturze polskiej, zarówno ze względu na temat, formę, jak i tworzących ją pisarzy. Osiemnastu autorów o wiejskim rodowodzie reprezentuje trzy pokolenia i należy do nieformalnej grupy "Związek pisarzy ze wsi". Są wśród nich autorzy uznani i nagradzani, jak choćby Marian Pilot, Zbigniew Machej, Zbigniew Dmitroca czy Adam Wiedemann, ale także pisarze i poeci młodego pokolenia.

Temat "kwiatki polskie” czy szerzej „rośliny polskie" jest traktowany w publikacji bardzo szeroko. Opowiadania zaskakują czytelnika tym, jak wiele może być fabularnych skojarzeń związanych z roślinami – każde z nich traktuje o innej roślinie. „Bohaterami” utworów są m.in. dęby i brzozy, mchy

i porosty, mlecze i lilie, kwiaty balkonowe i doniczkowe, a także czynności z nimi związane - pielenie, podlewanie, zrywanie, koszenie, ścinanie.

W opublikowanym tomie znalazło się też opowiadanie **Mi*chała Sobola pt. „Brzeg”.*** To opowiadanie stanowi wyjątek w twórczości poety pochodzącego z Cerekwi. Autor znany jest ze znakomitych tomików poetyckich, wielokrotnie nagradzanych prestiżowymi nagrodami. Narrator – „młodszy” - razem ze „starszym” czyści pokryty eternitem dach porośnięty mchami i porostami. Z tej perspektywy obserwuje zmieniającą się okolicę. „Tam, gdzie rosły porzeczki, lśniły foliowe tunele […].Teraz, po wykarczowaniu całej plantacji ziemia dzieliła się już tylko na dwie części, stronę odległego lasu i stronę pokrytych popielatą folią pól […]”.

Joanna Jax „Wojenna miłość”

Nadciąga II wojna światowa. Tuż przed jej wybuchem Lidia i Władek postanawiają wziąć ślub. Drużbą pana młodego zostaje jego najlepszy przyjaciel, Konrad. Jednak to nie wojna najbardziej komplikuje życie młodej pary, ale uczucie, które niespodziewanie zrodzi się pomiędzy Lidią i Konradem. Czy zwycięży namiętność czy męska przyjaźń? Jak daleko sięgają granice lojalności i czy mówienie prawdy jest zawsze najlepszym wyjściem z trudnej sytuacji? Na te pytania muszą odpowiedzieć sobie bohaterowie.

Joanna Jax to popularna autorka powieści z historią w tle, takich jak: „Dziedzictwo von Becków”, seria „Zemsta i przebaczenie” czy cykl „Zanim nadejdzie jutro”. W swojej najnowszej powieści ukazuje skomplikowany miłosny trójkąt na tle wojennej Warszawy. Jest to przede wszystkim historia miłosna, a wojna stanowi tylko tło. Jednak podobnie jak inne tytuły tej autorki, książka przedstawia losy bohaterów z zachowaniem historycznych realiów.

Tomasz Grzywaczewski „Wymazana granica Śladami II Rzeczypospolitej”

Koniec dramatycznej w skutkach II wojny światowej położył kres wielokulturowej II Rzeczpospolitej. To właśnie wtedy terytorium Polski zostało pozbawione różnorodności na tle religijnym, narodowościowym, etnicznym, geograficznym, a przede wszystkim dawnych granic.

Nadszedł czas deportacji, przesiedleń, a razem z granicami zostały wymazane dawne przyjaźnie, rodziny rozdzielone na wiele, wiele lat... Tomasz Grzywaczewski dociera do świadków tamtych wydarzeń. Chociaż tej granicy od dawna już nie ma, życie nadal toczy się przygranicznym rytmem. Granica ciągle tkwi w głowach i we wspomnieniach – zarówno tych, którzy nie dali się wypędzić, jak i tych, których dawno wypędzono. Autor podąża wzdłuż granic dawnej Polski - od Kaszub, przez Wielkopolskę, Śląsk, Bieszczady, po Kresy Wschodnie, Mazury i Pomorze, by spotkać się i porozmawiać z ostatnimi żyjącymi świadkami wydarzeń, jakie rozegrały się po ustaleniach na konferencji w Jałcie. Odnajduje ostatnich pamiętających przedwojenne granice i ich znikanie – nad Bałtykiem, na Śląsku Cieszyńskim, w wioskach Bojkowszczyzny, ocalonych z rzezi na Wołyniu, mieszkańców dawnych rubieży Polski na Huculszczyźnie, ukraińskiego Kosowa, Polesia, nad Dźwiną, krańców Litwy. Ludzie, z którymi autor miał okazję porozmawiać, przedstawiają historie pełne nostalgii, wspominają chwile beztroski, gdy w Polsce panował spokój. Opowieść o tym, jak dziś żyje się przy nieistniejącej granicy, snują także nieliczni dobrowolni strażnicy pamięci oraz młodzi, którzy pragną żyć jak w XXI wieku przystało, ale którym brzemię pogranicza na to nie pozwala.

Magdalena Kawka „Nowy początek”

„Nowy początek” to kolejny, już trzeci tom lwowskiej sagi. Znakomita powieść o trudnych ludzkich relacjach w jeszcze trudniejszych czasach. Na szczególną uwagę zasługuje tło historyczne. Autorka zadbała, aby wydarzenia w niej przedstawione były bardzo dobrze i wia-

rygodnie udokumentowane. I choć odgrywają one kluczową rolę, jest to przede wszystkim opowieść o ludzkich losach. Trzeci tom serii Magdaleny Kawki to historia o poszukiwaniu nowego domu. Miejsca, które mogłoby się nim dla nich stać, z dala od strachu i zagrożenia.

Po prawie sześciu latach wojna wreszcie się kończy. Niestety, rodzina Lindnerów nie może w pełni cieszyć się wolnością. Tak długo na nią czekali, ale okazało się, że ta, która nadeszła, jest inna, niż ją sobie wyobrażali. Zamiast rozpocząć nowe życie w wyzwolonym Lwowie, zostają deportowani. W „Nowym początku" główni bohaterowie, po tym, jak Lwów znalazł się w granicach ZSRR, podjęli decyzję o wyjeździe. Pakują więc dobytek do bydlęcych wagonów i razem z setkami tysięcy innych repatriantów z Kresów ruszają na Ziemie Odzyskane, tyleż obiecane, co niechciane. Żal było zostawić wszystko za sobą, ale doskonale zdawali sobie sprawę, że już nigdy nie będą się czuli w tym mieście tak naprawdę u siebie.

Po długiej, męczącej i pełnej dramatycznych wydarzeń podróży trafiają do niewielkiego, opuszczonego przez Niemców miasteczka na Pomorzu Zachodnim, gdzie wciąż jeszcze unoszą się duchy dawnych mieszkańców. Lilka, Michaś, Marianna i Gustaw bardzo tęsknią za Lwowem. Muszą jednak zaakceptować nową rzeczywistość.

Autorka pokazała, jak trudno jest zbudować wszystko od nowa. Nie tyle dom, jako budynek, ile poczucie przynależności do miejsca, do wspólnoty, którą bohaterowie otrzymali jako dodatek do nowej rzeczywistości.

Nowak Ewa „Bitwa Warszawska 1920 roku czyli Cud nad Wisłą"

„Bitwa Warszawska 1920 roku czyli Cud nad Wisłą" to książka o wojnie polsko-bolszewickiej opowiedziana z perspektywy rodzeństwa, Zosi i Antka. Świat widziany dziecięcymi oczami zawsze różni się od tego, który widzą dorośli.

Jest rok 1920. Mała Zosia podczas spaceru spotyka na swojej drodze wojskowego na koniu. Choć nie jest to codzienny widok, to dziewczynka w żadnym stopniu nie spodziewa się tego, co zwiastowało to spotkanie... Niedługo później wybucha wojna polsko-bolszewicka, w której wszyscy walczą o życie własne i swoich bliskich. Zosia wraz ze swoim bratem Antkiem okazują się wyjść z całej sytuacji zwycięsko, tak jak i ich Ojczyzna. Książeczka została napisana dla najmłodszych odbiorców, którzy potrafią czytać już sami i wkraczają w świat literatury - dlatego właśnie historyczna bitwa polsko-bolszewicka została opowiedziana w nowym stylu, pomijając drastyczne wydarzenia i towarzyszące im traumatyczne obrazy, a do opowieści wprowadzono dwójkę młodych bohaterów. Zosia i Antek to jeszcze dzieci - rówieśnicy odbiorców książki.

Ta historia pozwoli młodemu czytelnikowi mu poznać dzieje swojego kraju. Bitwa Warszawska 1920 to bowiem jedno z najważniejszych wydarzeń, które zapisały się na kartach historii Polski i każdy powinien o niej pamiętać.

Zofia Maj, Barbara Krawczyk

PASJONACI

Z MIŁOŚCI DO MOTORYZACJI

Dariusz Jakubiak, mieszkaniec wsi Natalin, na co dzień pomaga synowi w prowadzeniu pozarolniczej działalności gospodarczej. W wolnych chwilach oddaje się swojej największej pasji, jaką jest rekonstrukcja i kolekcjonowanie dawnych samochodów.

Skąd u Pana pasja związana z naprawą starych samochodów?

Dariusz Jakubiak: Samochody interesowały mnie chyba od zawsze. Jako dziecko często towarzyszyłem mojemu ojcu podczas różnych prac związanych z remontem samochodów. Podawałem narzędzia, stukałem i pukałem, gdzie tylko było można. Każdy podarowany mi w prezencie samochodzik był rozłożony na czynniki pierwsze. Tak powoli dojrzewałem do swoich pasji. Nie tylko dzięki umiejętnościom, ale także skromne-

montowaliśmy Chrysler Newport z 1964r. (na zdjęciu), który jest jego własnością. Niektóre części były sprowadzane nawet z USA. Obydwa pojazdy są zarejestrowane jako zabytkowe. Samochodem, którym często udaję się na przejażdżki, jest Fiat 126P z 1991r. W ulubionym „maluszku" dużo czasu spędza mój wnuk Józio, który też interesuje się samochodami (na zdjęciu). Mam cichą nadzieję, że w przyszłości on również podzieli moją pasję. Ponadto posiadam samochód terenowy ARO MUSKEL z 1973r. używany głównie w wojsku i leśnictwie. Spod mojej ręki wyszło jeszcze kilka ciekawych egzemplarzy tj. Mercedesy, Warszawy, Fiaty, Żuki, a najpiękniejszą perełką było Renault z 1934 roku z drewnianą kabiną.

mu zapleczu, które pozostawił mi ojciec, mogłem realizować te marzenia. Sukcesywnie też wyposażałem swój warsztat w potrzebne do tego celu maszyny i narzędzia.

Jak długo trwa remont samochodu?

D.J.: Jest to zależne od jego stanu pierwotnego. Wszystkie samochody, które udało mi się zdobyć, zazwyczaj wymagały od podstaw napraw mechanicznych, blacharskich, lakierniczych. Zdarzył mi się samochód Gaz 51 z 1954 roku wyprodukowany w FSC w Lublinie. Gdy zobaczyłem go po raz pierwszy, był przerośnięty drzewami, bardzo zniszczony i skorodowany. Niewielu wierzyło, że cokolwiek będzie można z niego złożyć. Dzięki uporowi i wytrwałej pracy udało mi się nadać mu fabryczny wygląd i pełną sprawność. Remont trwał 6 lat, a efekt końcowy przerósł moje najśmielsze oczekiwania. Teraz, kiedy na niego patrzę, czuję ogromną satysfakcję i uważam, że na jego odnowienie warto było poświęcić każdą wolną chwilę i środki finansowe. Staram się zawsze, aby remontowany przeze mnie samochód był zgodny z wersją oryginalną. By ją wiernie odtworzyć, korzystam z dokumentacji fabrycznej, rysunków technicznych dostępnych w Internecie. Dokumentuję w formie zdjęć całą jego historię, od momentu nabycia, poprzez wszystkie wykonane prace, aż po efekt końcowy.

Jakie samochody posiada Pan w swojej kolekcji?

D.J.: Jestem właścicielem wspomnianego wcześniej Lublina, który z wyjątkiem prac lakierniczych, został przeze mnie zrekonstruowany w całości. Wspólnie z synem Dominikiem wyre-

W jaki sposób eksponuje Pan swoje pojazdy?

D.J.: Obecnie stare samochody przeżywają swój renesans. Coraz więcej nowożeńców rozpoczyna nową drogę życia podróżą samochodem z dawnych lat. Mają one swój urok i klasę. Wystawa starych samochodów jest stałym elementem dożynek gminnych w Zakrzewie. Cieszy się dużym zainteresowaniem zwiedzających, którzy chcą poznać historię danego pojazdu, zrobić na jego tle pamiątkowe zdjęcia. Nie ukrywam, że ten sposób dzielenia się moim hobby sprawia mi przyjemność i napawa dumą. Każde pojawienie się na drodze auta z minionej epoki wywołuje ogromne zainteresowanie, szczególnie młodych ludzi, którzy znają je tylko z opowieści, zaś u starszych budzi sentyment i wspomnienia.

W naszej gminie jest dużo osób, które mają podobne zainteresowania. W kolekcji panów: Teodora i Leszka Szmitów oraz Mateusza Masiarza można znaleźć: zabytkową Warszawę, czeski Wielorex, motocykle, traktory, holownik Jelcz, Fiata 500, VW zwany „Garbusem", Fiat 125P i wiele innych eksponatów. Z kolei pan Bogumił Budzik z Zakrzewa może poszczycić się Syreną 104, Warszawą oraz Żukiem skrzyniowym zwanym żartobliwie „Smutkiem".

Jakie ma Pan marzenia związane z realizacją swoich pasji?

D.J.: Chciałbym przede wszystkim, aby moje dzieło było kontynuowane przez synów i wnuków. Marzę również o tym, aby któryś z moich samochodów był wykorzystany na planie filmowym, bo dzięki temu mógłbym podzielić się swoją pasją z innymi. Może odnalazłbym osoby o podobnych zainteresowaniach i ktoś doceniłby moją pracę? Byłaby to dla mnie ogromna radość i satysfakcja.

Serdecznie dziękuję za interesującą rozmowę. Życzę Panu spełnienia marzeń.

Krystyna Smolińska

Foto: zbiory pana Dariusza Jakubiaka

OCHOTNICZA STRAŻ POŻARNA W ZAKRZEWIE „Bogu na chwałę ludziom na ratunek”

12 marca 2022 Ochotnicza Straż Pożarna w Zakrzewie otrzymała nowy samochód ratowniczo-gaśniczy z funkcją ratownictwa technicznego wraz z przyczepą pompową zabudowaną przez firmę Iuvo Cars - Pojazdy Specjalne z Częstochowy.

Serdecznie dziękujemy Radnym i Wójtowi Gminy Zakrzew, Komendzie Państwowej Straży Pożarnej w Radomiu oraz wszystkim osobom, które dołożyły „cegiełkę” do stworzenia tego wspaniałego wozu.

Filip Odrobiński

Foto: zbiory OSP w Zakrzewie

Z POMOCĄ OD MARSZAŁKA WOJEWÓDZTWA MAZOWIECKIEGO

Żyjemy w czasach pełnych wydarzeń, codziennie dowiadujemy się o kolejnych ludzkich nieszczęściach, wypadkach.

Obserwując życie codzienne, wiemy doskonale, że każdy z nas może być świadkiem wypadku.

Do poważnego zagrożenia ludzkiego życia może dojść nagle np. w domu podczas posiłku, w szkole, w pracy czy też na urlopie.

Takich sytuacji nie da się wyeliminować z życia codziennego, ale trzeba być ich świadomym, aby odpowiednio reagować w każdej sytuacji nagłego zagrożenia. Od naszej postawy może zależeć życie i zdrowie innych ludzi.

Jak każdy z nas zachowałaby się podczas zagrożenia życia lub zdrowia naszych domowników, współpracowników

czy też osoby spotkanej przypadkowo na ulicy czy w sklepie?

Nasza wiedza często okazuje się znikoma lub też jeżeli ją posiadamy to, działając w stresie, zapominamy podstawowe zasady udzielania pierwszej pomocy.

Stąd zrodził się pomysł KGW LuXbabki napisania projektu pod hasłem „Pierwsza pomoc jest najcenniejsza”, aby uzyskać środki na przeszkolenie grupy kobiet z sołectw, na terenie których działamy ,w zakresie podstaw udzielania pierwszej pomocy.

Zadanie zostało dofinansowane ze środków z budżetu Województwa Mazowieckiego w ramach projektu: „Wspieranie rozwoju gospodyń aktywnych społecznie”, co nas bardzo ucieszyło.

Z przyznanej dotacji zakupiłyśmy zestaw fantomów:

osoby dorosłej, dziecka oraz niemowlęcia, a także aparat fotograficzny, który umożliwił nam wykonanie zdjęć i nagrywanie filmików instruktażowych.

Swoją wiedzą podzieliło się z nami wiele życzliwych osób. Przeszkolili nas również Strażacy – ratownicy z OSP Zakrzew, dzięki którym mogłyśmy poznać odpowiedź na wiele nurtujących nas pytań. Pod ich czujnym okiem każda z nas miała również możliwość nauczyć się wykonywania prawidłowo resuscytacji krążeniowo – oddechowej czy to osobie dorosłej, dziecku czy też niemowlęciu.

Doświadczenie to uzmysłowiło nam, że udzielenie prawidłowo pierwszej pomocy nie jest prostym zadaniem. Teraz mamy już większą wiedzę odnośnie udzielania pierwszej pomocy, czujemy się pewniej, a posiadanie fantomów daje nam możliwość cyklicznego trenowania RKO.

Justyna Pachniak
KGW LuXbabki
Foto: zbiory KGW LuXbabki

ZAMYŚLENIA ZAKRZEWSKIEGO PLEBANA
Na pomoc Ukrainie

Witam Panią w tym trudnym i smutnym czasie.

Czas rzeczywiście trudny i nikt z nas nie przypuszczał, że wojna na Ukrainie przybierze tak tragiczny przebieg.

Gdy oglądamy przekaz telewizyjny i internetowy, bombardowania szkół i szpitali, ucieczkę tysięcy ludzi, płacz dzieci w schronach, czujemy się bezradni i łzy same cisną się do oczu.

To co daje nadzieję, to otwarte serca Polaków, przyjmujących uchodźców z Ukrainy do swoich domów rodzinnych.

To naprawdę fenomen! Jeden z przedstawicieli Unii Europejskiej po przybyciu na granicę polsko - ukraińską pytał, gdzie znajdują się obozy dla uchodźców! Gdy usłyszał, że ich nie ma, bo Polacy przyjmują Ukraińców pod swój dach, oniemiał z wrażenia i zachwytu nad empatią Polaków.

Jeszcze raz się okazało, jak kłamliwym był zarzut, że Polacy zamykają się na migrantów. Potrafią bowiem odróżnić migrantów zarobkowych od prawdziwych uchodźców, którzy uciekając przed wojną, ratują siebie i swoich najbliższych, szukając schronienia w Polsce i innych krajach.

Tym bardziej, że od wielu wieków na Ukrainie żyli razem Polacy z Ukraińcami. Najlepszym przykładem może być Żytomierz. Dzisiaj to miasto bestialsko miażdżone bombami rosyjskich wojsk, kryje w sobie niezwykłą historię.

Od kiedy Żytomierszczyzna znalazła się poza granicami Polski?

Wielu błędnie sądzi, że po 1945 r. Otóż miało to miejsce już po drugim rozbiorze Polski - 1793 r. Polacy poddani, rusyfikacji, potem brutalnej sowietyzacji, zanurzeni w ukraińskiej większości, mocno trwają w przywiązaniu do wiary, narodowości i tradycji. Dziś mieszka ich tam oficjalnie ok. 50 tys., a do polskich korzeni przyznaje się o wiele więcej.

Wielu z nich przyjechało do Polski, ojczyzny swoich dziadków, czy może więc dziwić, że spotykają się z życzliwym przyjęciem i serdecznością.

Ukraińcy nie kryją wielkiego wzruszenia tak ciepłym przyjęciem, i wyrażają przy tym wielką wdzięczność Polakom. Przyznają, że są zaskoczeni ogromem dobra, które staje się ich udziałem już od samej granicy. Otrzymują kawę, herbatę, ciepły posiłek, potrzebną odzież, a przede wszystkim czują się bezpiecznie z dala od pocisków spadające na ich domy, kościoły, szpitale i szkoły.

Od początku śledzę w medialnych przekazach jak dzielną walczą Ukraińcy o wolność swojej ojczyzny. My, Polacy to, rozumiemy, bo sami wielokrotnie traciliśmy wolność, by ją później w bohaterskiej walce odzyskiwać.

W Żytomierzu od wielu lat pracują polscy księża, którzy budują Sanktuarium Bożego Miłosierdzia i Centrum Kultury Polskiej. Tam na miejscu, przed wybuchem tej straszliwej wojny można było się przekonać, na czym polega prawdziwy ekumenizm.

Domyślam się, że dobrze układają się relacje Polaków z Ukraińcami.

Początkowo parafia przyciągała głównie Polaków i osoby polskiego pochodzenia. Było naturalne skojarzenie tam funkcjonujące: katolik to Polak, a kościół katolicki nazywano polski. Na szczęście z czasem poja-

wili się też wierni narodowości ukraińskiej.

A jak układały się relacje z Cerkwią prawosławną?

Były dość chłodne i dalekie od serdeczności. Należy pamiętać, że Cerkiew ukraińska jest podzielona na Patriarchat Kijowski i Moskiewski, które pozostają w konflikcie. Zdecydowanie lepiej układają się relacje polskich księży z duchowieństwem Patriarchatu Kijowskiego niż Moskiewskiego.

Na szczęście jeszcze raz się okazało, że zwykli ludzie, różniący się pochodzeniem, religią, kulturą, potrafią lepiej się dogadać, niż ci na górze!

Zdecydowanie tak! Bo liczy się przede wszystkim to, jakie jest twoje człowieczeństwo i postrzeganie bliźniego.

I tutaj Polacy zdają egzamin celująco!

Podziwia nas i dziękuje nam niemal cały świat: USA, Kanada, Europa Zachodnia. W tzw." sytuacjach granicznych", a do takich należy stan wojny na Ukrainie, dochodzi do głosu natura Polaka - spontanicznie spieszymy z pomocą, dajemy swój czas, pieniądze, mieszkanie - bo inaczej nie można. Tego nauczyła nas trudna historia naszej Ojczyzny, to nas uszlachetniło i nauczyło dzielenia się dobrem, to mamy w genach.

Przyznam się, że im dłużej patrzę w telewizję i widzę płaczące matki z dziećmi, czuję bezradność świata wobec ogromu zła i bezkarności tych, którzy tę wojnę wywołali.

Pozostaje nadzieja, że świat się obudzi, wyciągnie wnioski, naprawi błędy i pospieszy Ukrainie ze skuteczną pomocą. A my Polacy robimy to, co nam podpowiada serce; modlimy się o pokój, zbieramy pieniądze, dary, zasilamy szeregi wolontariuszy, budzimy sumienia tych, którzy przez tyle lat dali się oszukać temu, który z nienawiści do Ukraińców pragnie ich pozbawić wolności, pokoju i rodzinnego domu.

Jestem dumna z nas Polaków, że są w nas tak potężne pokłady dobra, bezinteresowności, ofiarności i zwykłej ludzkiej życzliwości.

Oby dobry Bóg przywrócił Ukrainie i całemu światu dar pokoju. Dziękuję za spotkanie.

PLEBAN

WIEŚCI Z PARAFII ZAKRZEW

Dary na Ukrainę. Foto: Ks. Ireneusz Kosecki

Zbiórka krwi. Foto: Ks. Ireneusz Kosecki

Boże Narodzenie Foto: Waldemar Skorza

ZIMOWY WYPOCZYNEK

W dniach 07-12 lutego br. młodzież naszej parafii wraz ze swym opiekunem ks. Kamilem Kowalskim, po raz kolejny wyjechała w góry na obóz narciarski. Tym razem bazą wypadową był Biały Dunajec. Wyjazd rozpoczął się od udziału we Mszy Świętej, odprawionej w Sanktuarium św. Jana Pawła II w Krakowie, w czasie której prosili Boga o błogosławieństwo i opiekę na czas wypoczynku. 40. osobowa grupa młodzieży rozpoczęła przygodę z nartami, gdzie wraz z instruktorami podjęła próbę zjazdu ze stoku. Po kilku godzinach nauki, wszyscy nauczyli się techniki jazdy i zachowania bezpieczeństwa na stoku. Każdy dzień rozpoczynał się Mszą Świętą, a następnie udawali się na stok, gdzie szlifowali technikę jazdy. Dziękujemy wszystkim za udział w obozie narciarskim i wspólnie spędzony czas. Serdecznie dziękujemy organizatorom oraz uczestnikom za wspólnie spędzony czas i świadectwo żywej wiary.

Ks. Ireneusz Kosecki

WIEŚCI SPORTOWE

GASS POWAŁA TACZÓW

Bardzo intensywnie w nowym roku kalendarzowym trenerzy GASS Powały Taczów zaczęli zajęcia z młodymi adeptami piłki nożnej. Obecnie w klubie sportowym trenuje ponad 80 chłopców i 2 dziewczynki. Zajęcia dla młodszych zawodników odbywają się w okresie zimowym w sali gimnastycznej w Publicznej Szkole Podstawowej w Bielisze oraz na boisku Orlik, natomiast ich starsi koledzy i koleżanki korzystają z boiska piłkarskiego w Taczowie.

Chłopcy z rocznika 2011 i 2012 pod opieką trenera Tomasza Turczyka uczestniczyli w dwóch turniejach halowych (Jasieniec i Mirów), gdzie osiągnęli bardzo dobry wynik i dwukrotnie zajęli II miejsce. Podczas Turnieju w Jasieńcu najlepszym zawodnikiem został wybrany Juliusz Maj z naszej drużyny, natomiast na Turnieju w Mirowie został królem strzelców z 9 bramkami na koncie.

Młodsi koledzy z rocznika 2014 pod opieką Artura Ofiary również uczestniczyli w Turnieju w Jasieńcu, gdzie zajęli wysokie V miejsce. Należy zaznaczyć, że był to ich pierwszy turniej.

Także inne grupy młodzieżowe rozgrywają dużo meczów sparingowych.

Wszystkie nasze zespoły poprzez treningi połączone z dobrą zabawą przygotowują się do rozgrywek ligowych. Od połowy marca ruszają rozgrywki prowadzone przez Radomski Okręgowy Związek Piłki Nożnej, w których mamy zgłoszone cztery drużyny (2009, 2011, 2013, 2014r.).

Tomasz Turczyk

Foto: zbiory Gass Powała Taczów

WIEŚCI EDUKACYJNE

TURNIEJ PIŁKI SIATKOWEJ

Na przełomie lutego i marca trwały rozgrywki piłki siatkowej chłopców i dziewcząt zgodnie z kalendarzem Szkolnego Związku Sportowego. Chłopcy z klas VII-VIII PSP w Bielisze zakończyli rozgrywki na etapie Gminnym, gdzie zajęli II miejsce, natomiast dziewczęta z klas VII-VIII PSP w Bielisze wygrały rozgrywki Gminne i awansowały do turnieju Międzygminnego, gdzie również wygrały, pokonując najlepsze szkoły z Gminy Jedlińsk i Jastrzębia.

Po tej wygranej awansowaliśmy do rozgrywek powiatowych w Wolanowie, gdzie będą rywalizowały naj-

lepsze cztery szkoły z powiatu radomskiego.

Drużyna dziewcząt wystąpiła w składzie: Julia Zielińska, Oliwia Kaszewska, Emilia Drużdżel, Weronika Koptas, Dominika Wrzesień, Dominika Drabik, Weronika Samuś, Maja Lament, Amelia Gorzewska, Patrycja Sadowska.

Wynik z rozgrywek powiatowych zamieścimy w następnym numerze kwartalnika „Wieści".

Serdecznie gratulujemy dotychczasowych wyników i trzymamy kciuki za jak najlepszy rezultat w rozgrywkach powiatowych.

Anna Młynarczyk
Tomasz Turczyk.
Nauczyciele Wychowania Fizycznego PSP w Bielisze
Foto: zbiory PSP w Bielisze

A W CEREKWI ROŚNIE SZKOŁA....

Jak wszyscy wiemy Wójt Gminy Zakrzew Leszek Margas inwestuje w edukację, budując kolejne szkoły i przedszkola. Nie przeszkodziła w tym nawet pandemia – mimo tego trudnego czasu, nieprzerwanie i bardzo sprawnie, postępują prace nad rozbudową Szkoły Podstawowej w Cerekwi.

Warto przypomnieć, że koszt tego przedsięwzięcia to około 14 mln zł, z czego 7 151 200,00 zł, czyli 50% inwestycji, pochodzi z rezerw budżetu państwa. Wykonawcą jest, wybrana drogą przetargu, Korporacja Budowlana DARCO Dariusz Żak z Radomia. Oddanie placówki do użytku, zgodnie z harmonogramem prac, planowane jest już 1 września 2022 r.

Powierzchnia użytkowa całego obiektu, wraz ze stanem już istniejącym, to ponad 2400 mkw. Obecnie szkoła posiada dwie kondygnacje o powierzchni ok. 760 mkw, zaś powstająca powierzchnia użytkowa wynosi 1655 mkw. Nowe skrzydło z istniejącym budynkiem zostało zespolone łącznikiem. Całość liczy 3 kondygnacje i docelowo pomieści około 200 uczniów, choć nie ma wątpliwości, że liczba osób, zachęconych perspektywą nauki w tak przyjaznym i nowoczesnym wnętrzu, będzie stale wzrastać. Mając na uwadze fakt, iż trwa rok szkolny, wykonawca pieczołowicie zabezpieczył teren wokół inwestycji, w taki sposób, aby nawet najbardziej ciekawscy uczniowie nie mieli do niej dostępu.

Założeniem jest, że powstający budynek spełni wszystkie, nawet najbardziej wyśrubowane, kryteria nowoczesnej placówki edukacyjnej, miejsca przyjaznego wszystkim uczniom, także zmagającym się z niepełnosprawnością. W budynku zostanie zainstalowana winda, zadbano również o podjazd i szereg innych udogodnień.

Co zatem obejmuje inwestycja? Na parterze znajduje się nowoczesna szatnia dla uczniów, stołówka, kuchnia z niezbędnym zapleczem, gabinet pielęgniarki i logopedy, nowoczesne łazienki, pomieszczenie głównej rozdzielni, pokoje gospodarcze oraz socjalne, a także przestronne korytarze i klatka schodowa. Na I piętrze króluje nowoczesna hala sportowa (boisko do siatkówki, do koszykówki oraz do piłki ręcznej) o wymiarach 15m x 24m. z przeszklonym tarasem widokowym, jest także siłownia - sala korekcyjna, zaplecze dla nauczyciela wychowania fizycznego, część magazynowa, 4 szatnie z zapleczem sanitarnym przeznaczone dla 25 osób każda oraz gabinet psychologa. Na II piętrze umiejscowiono gabinet dyrektora, sekretariat, łazienki oraz 3 sale lekcyjne, choć określenie to nie oddaje nawet w części wrażenia, które wywierają te nowoczesne, 60-metrowe, przeszklone, delikatnie skąpane w słońcu pomieszczenia.

W nowej części szkoły zaplanowano także świetlicę i bibliotekę oraz laboratorium informatyczno-językowe. Od strony przestronnego parkingu dla rodziców i pracowników powstała całkowicie przeszklona aula, w której już wkrótce będą odbywały się kameralne uroczystości oraz występy szkolne. Ponadto budynek został wyposażony w oświetlenie awaryjne, sieć komputerową i system monitoringu.

W ramach remontu i rozbudowy przeprowadzona zostanie także modernizacja istniejących już sal lekcyjnych, powiększenie pokoju nauczycielskiego, korytarza oraz ujednolicenie elewacji szkoły, tak by stare i nowe skrzydła współgrały ze sobą, co z pewnością stworzy budynek przestronny i ponadczasowy. Na uwagę zasługuje także zagospodarowanie przestrzeni przed szkołą – z obszernym parkingiem, drogą dojazdową, placem zabaw oraz zielenią dodającą terenowi wokół szkoły wyjątkowego uroku, tworząc przestrzeń przyjazną i współgrającą z otaczającą szkołę naturą.

Czekamy zatem na pierwszy dzwonek inaugurujący rok szkolny 2022/2023, który będzie rozbrzmiewał także w nowej części szkoły i, oczywiście, przygotowujemy się do wielkiego otwarcia, w którym, mamy nadzieję, towarzyszyć nam będzie wielu znamienitych gości na czele z panem wójtem Leszkiem Margasem oraz panią dyrektor Szkoły Podstawowej w Cerekwi – Elżbietą Kumięgą, osobą, która już teraz zna każdy zakamarek budowy na pamięć i której zaangażowanie dodaje energii wszystkim – od pracowników budowlanych po nauczycieli.

Podsumowując, nowa szkoła to świetna inwestycja dająca nowe możliwości mieszkańcom, nie zapominajmy jednak, że to nie tylko budynek – to przyszłość dzieci z naszej gminy i to z pewnością jej nadrzędna rola.

Foto: zbiory PSP w Cerekwi

MIĘDZYNARODOWY PROJEKT EDUKACYJNY „PIĘKNA NASZA POLSKA CAŁA”

W roku szkolnym 2021/2022 uczniowie klas I-III Publicznej Szkoły Podstawowej im. Jana Kochanowskiego w Zakrzewie przystąpili do realizacji międzynarodowego projektu edukacyjnego **„Piękna Nasza Polska Cała”**, którego głównym założeniem i najważniejszym celem jest… rozkochanie w naszej ojczyźnie dzieci i młodzieży poprzez kształtowanie postaw patriotycznych, uwrażliwienie na piękno, folklor i tradycje Polski.

„Ojczyzna to kraj dzieciństwa,
miejsce urodzenia,
to jest ta mała najbliższa
ojczyzna…”
Tadeusz Różewicz

Projekt „Piękna Nasza Polska Cała” objęty został honorowym patronatem m. in. przez Ministerstwo Edukacji Narodowej oraz Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa Narodowego.

Zakłada on udział w różnorodnych działaniach patriotycznych, które ujęte zostały w dwadzieścia pięć różnorodnych zadań. W I semestrze realizacja wybranych przedsięwzięć skierowana była głównie na poznanie historii państwa polskiego, tradycji, zwyczajów i obrzędów ludowych z różnych regionów Polski, naukę regionalnych przyśpiewek oraz zabaw ludowych, zapoznanie z historią tańców polskich, a także zapoznanie z historią, zabytkami, ciekawostkami, potrawami największych miast polskich, zorganizowanie wyjść i wycieczek, których celem było poznanie zabytków kultury regionalnej, dorobku historycznego, kultury, architektury i tradycji. Ponadto w ramach projektu w każdej klasie powstał kącik o tematyce patriotycznej, uczniowie stworzyli również ***„Kodeks młodego patrioty”.*** Nawiązaliśmy współpracę z innymi placówkami z całej Polski w celu promowania naszego regionu poprzez wymianę pocztówek, dzielenia się doświadczeniem, poznawania zwyczajów i tradycji lokalnych. Wspólnie również uczestniczyliśmy w akcji wysyłania pocztówek do Bohaterów Powstania Warszawskiego.

Projekt „Piękna Nasza Polska Cała” na początku był wyzwaniem, które z realizacją kolejnych zadań zmieniło się w niezwykłą, radosną przygodę. Realizacja powyższych zadań oraz ich różnorodność pozwala dzieciom na usystematyzowanie wiedzy o Polsce oraz poznanie tradycji i historii o własnym miejscu zamieszkania. Najatrakcyjniejsze w projekcie „Piękna Nasza Polska Cała” jest to, że realizując zadania, każdy może się włączyć i wykazać aktywnością. Nie ma lepszych czy gorszych. Wszyscy gramy do jednej bramki. Jesteśmy jedną wielką drużyną „biało–czerwonych”. Dzieciaki chętnie i z ogromną radością odkrywają to, co jeszcze było im nieznane. Dzięki realizacji projektu ciągle żywa jest w nas myśl, że **wszyscy byliśmy i jesteśmy dumni z bycia Polakami.**

Wychowawczynie klas I - III
w PSP im. Jana Kochanowskiego
w Zakrzewie
Foto: zbiory PSP w Zakrzewie

SZKOLNY WOLONTARIAT W ZAKRZEWIE – ISKIERKĄ W SZERZENIU DOBRA

Głównym celem Szkolnego Wolontariatu jest aktywizowanie uczniów do działań na rzecz środowiska szkolnego i lokalnego. Wolontariat rozwija zainteresowania uczniów, umiejętności społeczne, a przede wszystkim niesie ze sobą wiele wartości wychowawczych kształtujących kreatywność, odpowiedzialność, wrażliwość i otwartość na drugiego człowieka.

Na początku września swoją pracę rozpoczęliśmy od zbiórki przyborów szkolnych. Celem akcji „Tornister pełen uśmiechów", w której kolejny już raz wzięliśmy udział, była chęć pomocy przedszkolakom z ochronki w Jasieniowcach koło Złoczowa na Ukrainie, gdzie pracuje s. Anna Lis ze Zgromadzenia Córek Bożej Miłości, pochodząca z Radomia. Przygotowuje ona dzieci do pójścia do szkoły, ale przede wszystkim stara się je wychowywać po chrześcijańsku.

Część przyborów została również przeznaczona na zwiększenie szans edukacyjnych uczniów poprzez doposażenie kilkudziesięciu tysięcy wyprawek szkolnych, przygotowanych dla najuboższych ukraińskich dzieci i młodzieży w wieku szkolnym.

Przez cały czas pamiętamy również o naszym podopiecznym sześcioletnim już Krzysiu chorującym na EB – pęcherzowe oddzielanie się naskórka. Marzeniem chłopca jest móc dotknąć rączkami swoją mamę. Niestety, aby zachowały naturalny kształt muszą być owinięte opatrunkami. Pragnąc ulżyć w tym cierpieniu choć trochę, zbieramy i przekazujemy na ten cel przynoszone chętnie przez naszych uczniów korki i plastikowe zakrętki.

Boże Narodzenie to czas, w którym w szczególny sposób myślimy o drugim człowieku. Ze względu na pandemię nie mogliśmy Ich odwiedzić osobiście. W tym roku, w grudniu ucieszyliśmy potrzebujących, zapewniając o naszej pamięci, seniorów parafii Zakrzew kartkami świątecznymi wykonanymi przez wolontariuszy.

Nasza szkoła wzięła także udział w kolejnej już akcji Radomskiego Caritasu na rzecz bezdomnych - „Pomóż i Ty". Zebrane artykuły chemiczne: pasty i szczoteczki do zębów, szampony, żele, chusteczki higieniczne, dezodoranty, mydła, maszynki do golenia oraz inne środki czystości, trafiły do osób najbardziej potrzebujących.

Włączając się w powyższe akcje, chcieliśmy pokazać ludziom, którzy z różnych życiowych powodów znaleźli się w ciężkiej sytuacji, że nie są sami. Oprócz pomocy materialnej uczniowie pamiętają również o nich w modlitwie. Mamy nadzieję, że te promyki dobra pomogą im w nowym starcie i lepszym życiu. Chcemy drobnymi gestami szerzyć iskierki dobra wokół nas.

Uczniowie i opiekunowie Szkolnego Wolontariatu
Publicznej Szkoły Podstawowej
im. Jana Kochanowskiego w Zakrzewie

PRZEDSZKOLE SAMORZĄDOWE W BIELISZE
Warsztaty chemiczno- fizyczne

W lutym dzieci z naszego przedszkola uczestniczyły w warsztatach chemiczno-fizycznych zorganizowanych w Publicznej Szkole Podstawowej w Bielisze.

Zajęcia przygotowały i poprowadziły Pani Monika Rdzanek i Pani Małgorzata Białkowska.

Zaprezentowały przedszkolakom szereg ciekawych i bardzo efektownych doświadczeń. Głównym celem spotkania było rozbudzenie wyobraźni dziecięcej oraz zapoznanie z nowymi zjawiskami i pojęciami.

Dzieci z ciekawością oglądały czarodziejskie sztuczki, m. in. jak zabarwia się woda na różne kolory pod wpływem odczynników chemicznych oraz jak można stworzyć ogromny, kolorowy wulkan. Wiele fascynacji dostarczyły im również doświadczania, w których mogły aktywnie uczestniczyć. Wiadomym jest, iż doświadczenia chemiczne mają w sobie specjal-

nego rodzaju siłę przyciągania, zarówno dla przeprowadzającego te doświadczenia, jak dla obserwatorów.

Odpowiednio dobrane, bezpieczne eksperymenty wprowadziły najmłodszych w świat reakcji. Wzbudziły w dzieciach ciekawość, oswoiły z nieznanymi dotąd zjawiskami, dostarczyły im dużo radości poprzez spotkanie z „małym światem chemii". Dzieci uwielbiają odkrywać to, co nowe i nieznane i dlatego warsztaty sprawiły dzieciom wiele satysfakcji, wzbogaciły je o nowe doświadczenia oraz wiadomości. Dziękujemy prowadzącym oraz uczennicom PSP w Bielisze za ciekawe zajęcia.

Anna Majchrzak
nauczyciel Przedszkola Samorządowego w Bielisze
Foto: zbiory Przedszkola Samorządowego w Bielisze

PROFILAKTYKA PRZEZ TANIEC I ŚPIEW W PRZEDSZKOLU SAMORZĄDOWYM W ZAKRZEWIE

W czasach zdominowanych przez technologie informacyjne coraz trudniej jest rozwijać w dzieciach umiejętności społeczne, które są bardzo ważnym elementem życia każdego młodego człowieka.

W ramach działalności Stowarzyszenia *Małe Zakrzewiaki*, działającego przy Przedszkolu Samorządowym w Zakrzewie, mogliśmy wziąć udział w projekcie finansowanym przez Urząd Gminy Zakrzew pt. *Profilaktyka przez taniec i śpiew*. Owo przedsięwzięcie skierowane było do dzieci w wieku przedszkolnym, a także do rodziców naszych wychowanków. Jego celem było między innymi:

- wsparcie dzieci, w szczególności przejawiających trudności w życiu społecznym oraz w nawiązywaniu relacji,
- wyrównywanie szans edukacyjnych dzieci z rodzin dysfunkcyjnych,
- kształtowanie właściwych postaw społecznych, budowanie pozytywnej samooceny,
- wzmocnienie wartości aktywnego wypoczynku, poczucia wartości i postawy asertywnej.

W ramach realizacji projektu nasze przedszkolaki z każdej grupy wiekowej mogły uczestniczyć w zajęciach tanecznych i w zajęciach z elementami choreoterapii. Terapia ruchem, polegająca na celowym, metodycznym działaniu, usprawnia psychicznie, fizycznie i społecznie. Zajęcia z choreoterapii mają ogromną wartość wychowawczą i profilaktyczną. Jednocześnie rozwijają kompetencje społeczne i komunikacyjne, pozwa-

lające na rozwój dzieci i ich lepszy start w dorosłe życie. Podczas zajęć wsparte zostały procesy samopoznania, taniec wpłynął na świadomość ciała i integrację wewnętrzną dzieci.

Jednym z zadań składowych projektu było zorganizowanie spotkania dla rodziców dzieci naszych wychowanków, które dotyczyło zagrożeń nowymi technologiami i trudnymi zachowaniami będącymi następstwem nadużywania tychże technologii oraz profilaktyki związanej z tematem. Spotkanie poprowadziła pani Agata Pajączkowska – wieloletni psycholog z Poradni Psychologiczno- Pedagogicznej w Radomiu.

Mając na względzie dobro i harmonijny rozwój naszych wychowanków, które są dla nas wartością nadrzędną, pragniemy wprowadzić do naszego przedszkola elementy innowacyjności, jakimi bez wątpienia były działania realizowane w ramach projektu. Wykorzystując naturalną u przedszkolaków potrzebę ruchu podczas zabawy, wprowadziliśmy elementy tańca, co stało się podstawą do rozładowania i odreagowania napięć, dając możliwość radosnego i spontanicznego ruchu.

Wychodząc naprzeciw oczekiwaniom rodziców oraz samych wychowanków, planujemy już kolejne, nowatorskie działania.

Agnieszka Wójcik-Jerzyna

Przedszkole Samorządowe w Zakrzewie

Ludzie listy piszą

Szanowna Redakcjo, Drodzy Czytelnicy!

Za chwilę przywitamy wiosnę, tak co roku wyczekiwaną: piękną, zieloną, słoneczną. Wielu mieszkańców gminy czeka na te dni, by wreszcie móc pospacerować i zrelaksować się na świeżym powietrzu. Zapewne sprzyjać temu będzie widok pierwszej zieleni, błękitnego nieba i rozkwitających kwiatów. Już teraz, mimo niskich jeszcze temperatur, sporo ludzi spaceruje i szuka radości, w tym trudnym czasie, w obcowaniu z ludźmi i przyrodą. Niestety, pewnie większość już zauważyła, jaki przykry widok przynoszą spacery po okolicy. W przydrożnych rowach piętrzą się śmieci: butelki, kartony, opakowania po słodyczach, puszki i zużyte maseczki. Tak, jakby przechodzący ludzie, wyrzucali to, co im zbywa, tuż za siebie. Centrum naszej Gminy, gdzie od niedawna funkcjonuje drugi supermarket, także nie świeci przykładem. Okolice sklepów otoczone są walającymi się wszędzie papierami, workami foliowymi, paczkami po papierosach i co najgorsze – szklanymi butelkami, nierzadko potłuczonymi. To przykry widok. Wydaje się, że jesteśmy coraz bardziej świadomi, wykształceni, kulturalni i odpowiedzialni. Niestety, piętrzące się tuż pod nogami odpady, nie są tego świadectwem. Wielka szkoda, że człowiek nie potrafi zachować kultury w miejscu swojego zamieszkania, pobytu, pracy robienia zakupów.

Dlatego też piszę na łamach Wieści, bo być może ktoś, kto kolejny raz bezmyślnie będzie chciał wyrzucić z jadącego auta papierową torbę pełną plastikowych opakowań albo szklaną butelkę, zastanowi się, czego to jest świadectwem.

Może warto o sobie dobrze świadczyć…

Z pozdrowieniami dla Redakcji i wszystkich Czytelników Wieści, którym nie jest obojętne nasze najbliższe otoczenie

Wierna Czytelniczka

Zespół redakcyjny kwartalnika „Wieści”: Krystyna Smolińska (redaktor naczelna), Leszek Margas, Bernadeta Domińczak, Anna Włodarczyk, ks. Ireneusz Kosecki, Edyta Maj, Małgorzata Małysa, Magdalena Sobień, Dorota Pawlikowska, Ewelina Woźniak (redaktor techniczna)

Adres Redakcji: Urząd Gminy w Zakrzewie; Zakrzew 26-652; **e-mail:** zakrzew_gazeta@vp.pl

Nakład: 1500 szt.

Wydawca: Urząd Gminy w Zakrzewie; 26– 652 Zakrzew; tel. 48 610 51 22; faks: 48 610 51 43